

Папіроси

Про книгу

ПАПІРОСИ: 25 віршів без фільтра - добірка найновіших віршів Юрія Іздрика. Цього разу - жодної слинявої романтики і мармеладної лірики. Це жорстка пацанська поезія про життя і смерть, про пошуки сенсів і способів виходу з безвиході.

ІЗДРИК

ПАПІРОСИ

25 ВІРШІВ БЕЗ ФІЛЬТРА

іздрик

ПАПІРОСИ

ББК 84.4УКР

І 36

ПАПІРОСИ: 25 віршів без фільтра — добірка найновіших віршів Юрія Іздрика. Цього разу — жодної слинявої романтики і мармеладної лірики. Це жорстка пацанська поезія про життя і смерть, про пошуки сенсів і способів виходу з безвиході.

Видання здійснено на замовлення
Міжнародної літературної корпорації Meridian Czernowitz

© Юрій Іздрик, текст, 2017

© Meridian Czernowitz, Міжнародна
літературна корпорація, видання
українською мовою, 2017

ISBN 978-617-614-170-9

іздрик

ПАПІРОСИ

25 віршів без фільтра

Ідея видання – Петро Литвинчук
Упорядник Ганна Улюра

2017

GENIUS LOCI

переїжджають із міста в місто
перетинають державні кордони
співають пісень читають вірші
грають на бубнах і акордеонах
ставлять якісь одноденні вистави
читають лекції влаштовують акції
чужі практично в кожній державі
постійні жертви акліматизації
ночують у принагідних готелях
гублять ключі документи кредитки
новітні барди і менестрелі –
агенти усіх фарисеїв і митників
самотні діти що прагнуть любові
беруть від життя усе що можуть

а можуть мало бо не готові —
страх роз'їдає зсередини кожного
страх перестати бути поміченим
страх перестати бути впізнаваним
мандрівки їхні — то подорож відчаю
тут ні до чого бабло і слава
сторожко спати в чужих постелях —
ось їхня карма ось їхня місія
новітні барди і менестрелі
виблядки часу
генії місця

LATE EVENING BLUES

ах якими були ми дурними й веселими!
як усе нам вдавалося легко і просто!
цілий світ здобували немов новосели ми
обживаючи кожен закуток у просторі
ми нічого не знали й раділи усьому
й легковажно обходили правила строгі —
ні дев'яті врата ані заповідь сьома
не здавались нам навіть пересторогами
полуничні поля і гаї олеандрові
розцвітали мов саме для нас уготовані
нам ввижалося щастя у ловах і мандрах
ми вважали — воно може бути впольоване

тільки щастя впольоване – здобич убита
не злетить воно вгору не гнатиме чвалом
залишається тільки жага ненаситна
і здається завжди що усього замало
от відкрито врата – і дев'яті й десяти
а за ними – такі ж турнікети і двері
і розламано сім а чи й вісім печатей
ну й чого нам іще? і куди вже тепер нам?
ах які ми були! ох якими ж ми стали..
«ах» і «ох» «ох» і «ах» стали нашими мантрами
відцвітають без нас у безплідній печалі
полуничні поля і гаї олеандрові

Кінець
безкоштовного
уривку.
Щоби
читати
далі,
придбайте,

будь
ласка,
повну
версію
книги.